

dengang det tog ſin Beſlutning den første Dag af indværende Del af Samlingen. Af Betænkningen fremgaar det, at der foreligger en Erklæring paa Tre og Samvittighed og under Tilbud af Ed med 212 Valgeres Underſkrift, at der foreligger en Bevidneſe paa Tre og Samvittighed og under Eds Tilbud fra de to ærede Valgere, Sognefogden og Klokkeren i St. Sörgensbjerg, ſom ere nævnte, men der mangler et Led, der mangler en Forſikring fra diſſe to Mænd eller fra anden Side om, at de 212 Underſkrivere vide, hvad de have underſkrevet. Det er Noget, man meget ofte ſer, at ſaadanne Underſkrifter fremkomme, uden at de Paagjældende ere ſig klart bevidſte, hvad de underſkrive, og der foreligger ikke noget Vidnesbyrd om, at de 212 Underſkrivere have vidſt, hvad der ſtod i den Erklæring, de underſkrev. Der er kun forſikret, at man har overværet deres Underſkrift, hvad enten den er foretaget direkte eller med paaholden Pen. Jeg beeder lagt Mærke til dette ſidſte Udtryk, hvoraf fremgaar, at diſſe Menneſter ialtſald ikke have kunnet ſkrive, og der er alſaa heller ikke nogen afgjort Sandsynlighed for, at de kunne læſe. Jeg har ſelv oplevet et Tilfælde af den Art, hvor der var ſex Mænd, ſom havde underſkrevet en Erklæring under Eds Tilbud om, at jeg havde ſagt det og det, og da de kom for Retten, vidne de alle ſex Mænd, at det ikke var mig, men en anden Mand, der havde ſagt det. Der var ingen Tvivl om diſſe Menneſters Underſkrifts Rigtighed, den var fuldkommen rigtig, men de vidſte ikke, hvad der ſtod i den Erklæring, de havde underſkrevet. Det er kun igjennem Forhør for Retten man faar Sikkerhed for, at de Paagjældende hver enkelt for ſig vide, hvad det er, de have underſkrevet, og vide, hvad det er, de bevidne, men det er det, ſom her fuldstændig mangler, og en ſaadan kollektiv Erklæring tillægger jeg efter den Erfaring, jeg har, ikke nogen Vægt. Derfor kan jeg ikke ſe, at hvad der her er tilveiebragt, har nogenſomhelſt reel Betydning — jeg taler ikke om dets juridiske Betydning, men jeg ſiger ligefrem, det har ikke nogen reel Betydning — og derfor forekommer det mig, at Sagen endnu ſtaar ganſke paa ſamme Maade, ſom den ſtod den første Dag af indværende Del af Samlingen, da vi beſluttede Udsættelſe af det paagjældende Valg. Jeg vil derfor ſlutte mig til Mindretallets Indſtilling, uden at jeg derved ſkal have nogen Mening om, hvad det endelige Reſultat vil blive. Derom havde vi ingen beſtemt Formening, da vi toge vor Beſlutning forrige Gang, men det forekommer mig, at den ſamme Beſlutning, der blev tagen forrige Gang, maa vi ogſaa tage denne Gang.

Formanden (Krabbe): Jeg ſkal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke her foreligger Indſtilling derom. Der foreligger kun en Indſtilling om Godkjendelſe; det ærede Mindretal har ikke fremſat nogen Indſtilling, der i Overens-

ſtemmelſe med den ærede ſidſte Talers Ytringer omtrent vilde gaa ud paa, at Sagen forbliver udsat med eller uden Termin.

Veth: De Grunde, ſom den ærede daværende Ordfører (Hørup) for Afdelingen fremførte den 9de August for en Udsættelſe af Valget, findes i hans Foredrag, ſom er trykt i Tidenden, Sp. 5910 ff. Ser man hen til, hvad den daværende ærede Ordfører dengang anførte ſom Grunde, af Henſyn til hvilke Flertallet af Afdelingen tilraadede at udsætte en Godkjendelſe af dette Valg, ere de de ſamme Grunde, ſom nu under Nr. 1, 2 og 3 ere nævnte i Betænkningen, og tillige finder jeg, at den daværende Ordfører har anført, hvorom jeg ikke ſer Noget i Betænkningen, at der ogſaa var Klaget over, at ſtraffede Perſoner havde afgivet deres Stemme. Den daværende Ordfører bemærkede fremdeles — det ſtaar i Tidenden, Sp. 5912 —, at Afdelingen har været enig om, at de ſaaledes forelagte Klager bør gjøres til Gjenſtand for en nærmere Underſøgelſe, og han tilføiede paa næſte Spalte, at Afdelingen med overveiende Flertal havde beſluttet at indſtille, at man ſkal afvente Udfaldet af denne Underſøgelſe, og at Valgets Godkjendelſe ſkal udsættes derefter. Spørger man nu, om denne Underſøgelſe har fundet Sted eller ikke, kan jo Svaret alene blive dette, at det har den paa ingen Maade. De Grunde, ſom dengang efter den ærede daværende Ordførers Udtalelſe maa anſes for at have været de afgjørende for den dengang ſtedfundne Stemmegivning, forekomme mig endnu idag at være tilſtede, idetmindſte omtrent i deres fulde Omfang; thi en Underſøgelſe af Klagepunkterne har i Birkeligheden i dette Dieblis endnu ikke fundet Sted. Man kan mene, hvad man vil, om det Atteſtat, ſom er afgivet af de to Mænd, ſom der her har været Tale om, nemlig Sognefogden og Klokkeren i St. Sörgensbjerg; jeg tror nu under ingen Omſtændigheder, at man kan ſætte et ſaadant Atteſtat lige med en retslig Underſøgelſe, eller de Erklæringer, ſom af de paagjældende Stemmegivere ere afgivne ligeoverfor diſſe to Mænd lig med Erklæringer, der afgives for en Ret Men hvad Mening man end maatte have derom, har der om andre Punkter, om hvilke der er Tvivl, endnu ikke fundet nogen Underſøgelſe Sted. Det forekommer derfor mig, at, derſom man idag ſkulde gaa til at godkjende dette Valg i Modſætning til den tidligere ſtede Udsættelſe, og uden at de Punkter blive underſøgte, ſom have foranlediget Udsættelſen, maatte der foreligger ganſke overveiende Betimeligheds- eller andre Aarsager. Saadanne kan jeg ikke ſe ere tilſtede, navnlig efter den Meddelelſe, ſom vi modtog ved Mødets Begyndelſe af Thingets høitærede Formand. Jeg ſer, at det ærede Udvalg ſelv har ſendt Klagen til Indenrigsministeriet med Begjæring om, at de dert nævnte Punkter maatte blive underſøgte, og jeg kan ikke